

ЖИТЄ І СЛОВО,

ВІСНИК ЛІТЕРАТУРИ, ІСТОРІЇ І ФОЛЬКЛОРУ

В И Д А Н

ОЛЬГА ФРАНКО.

ТОМ ІV.

Л Ъ В І В.

З ДРУКАРНІ ІНСТИТУТА СТАВРОПІГІЙСЬКОГО.

1895.



Зміст четвертого тому.

І. Беллетристика

	стор.
А. М. Думка Українця в Карнатах	8
Граб Павло. Із Михайлова	377—378
Журба П. Дневник невольника	313—323
Кравченко Уляна. З народніх могівів I—IV	9 13
Кримський А. гл. Фірдовсій.	
Михайлов, гл. Граб П.	
М. П. Памяти М. Ф. Л.	161
„ До Білка	161 162
Попель Михайло. Русни на празнику	194—201
Рсманова Одарка. Два малюнки з життя	8 9
Столярченко. Моя сповідь	1—5
„ З „Верховинських есаєс“ I—VI	5—7
Фірдовсій. Шаг-наме	231—248, 330 345
Франко Іван. Основи суспільности, часть друга I—VI 47—67, 249—260	
„ „ На настівнику	162—171
Чернишевський М. Г. Гими Діві неба	

II. Статі наукові.

стор

Василевський Л. Еліза Ожешкова	35 - 16
Верн Моріс. Історія і релігія жидів	68 - 80, 202 - 216
Граб Павло. М. Г. Чернишевський	367—378
„ „ М. Л. Михайлов	376—379
„ „ Н. К. Свидида, сумна споминка	454—461
Закевич Іван. Літературні стремління гал. Русинів VIII XI	112 - 160,
	272 302, 385 - 454
Зубрицький М. Село Кіндратів, турецького пов. I V	104 112, 216- 230
Кримський А. Про рукописи Руданського	261—266
Франко Іван. Сліди снохацтва в наших горах	101 - 104
„ „ Русини на празнику	461—463
„ „ Поправки й додатки до споминів про Н. К	
Свєгиду	483—484

III. Матеріали історичні і літературні.

Зубрицький Д. Листи до В. Ганки	82 - 89
Куліш П. Лист до В. Ганки	89
Левіцький О. Лист до В. Ганки	80
Левінський О. Лист до В. Ганки	80 - 82
Попель М. Агітаційна поема	191 201, 161 463
Руданський Ст. Два листи до брата Грицька	266 271
Цвєтлевич К. „Інструкція“ для вчителів руського народа	324—337

IV. Матеріали етнографічні.

Драгоманов М. Нові варіанти кобзарських співів :

II. Записи Порфира Мартиновича:	14—34
1. Як три брати з Озова втікали	15—18
2. Про Олексія Цоповича	18 19
3. Про Коновченка	19—23
1. Вітчим	23—25
3. Про вдову	25—27

	стор.
Слова кобзаря Магадина	27
6. Біда	27—31
Одклішчини	31—33
Увага М. Драгоманова	33—34

Із уст нарєда (впорядкував Ів. Франко):

A. Пісні:

XI. Пісня про шандара	91—95
---------------------------------	-------

B. Легенди:

36. Христос і циган	95—96
37. Адамові діти	96—97
38. Як два брати носили вечерю до чорта	97—99
39. Як два брати носили вечерю до Бога	99—100
40. Про Лаваря і єго брата	100—101
41. Адам і Єва, Сатана, Адамів контракт, Христос у цеклі і Соломон	346 347
42. Давид і премудрий Соломон	317 353

B. Казки:

11. Про царя, що ходив красти	172—173
12. Жених мрець	173—178

Г. Новели і Фабліо:

13. Війт над пастухами	178—179
14. Як жид рогами торгував	179
15. Жидок і склянки	179—180
16. Іван і жида	180 181
17. Як вояк царівну дістав	353—354
18. Як пани з хлопа насміяли ся	354
19. Ач три — вас три	355
20. Де міткови кінець	355
21. Як хлопа пана одурив	355—358
22. Як баба пана вилічила	356
23. Три дурні	356 357

24. Майстер злодій	358 — 359
25. Черевань і теля	359 — 360

Д. Міти і вірування:

23. Чари і чарівниці	182 — 183
24. Що кому призначене, то єго не мине	183 — 184
24. Про хованців	185
26. Про вовкулаків	185 — 186
27. Кривоприсяжця земля не приймає	186
28. Про ушнів	186
29. Не годить ся мити ся в поділю	187
30. Не годить ся пекти хліба в свято	187
31. Нечисте місце	360
32. Мерці і ушні	360
33. Страччата і страччуки	361
34. Перестрах	361
35. Уроки	361

Е. Оповідання про історичні особи і події:

8. Про Довбуша N. 1—4	187 — 189
---------------------------------	-----------

Є. Оповідання про місцевості:

1. Смок коло Єрусалима	189
2. Відки пішла назва Київів?	189
3. Диво в Лосинці	189
4. Собака в Явори	190
5. Холера в Дрогобичи і жида	190

Ж. Анекдоти і фацеції:

1. Про жидів N. 1 — 8	191 — 194
2. Про циганів N. 1—4	362 — 363
3. Богачі і бідні N. 1— 2	364
4. Попи і дяки N. 1 — 5	364 — 367

V. Критика і бібліографія.

Крымський А. До етнографії Повороссії	303—306
Франко Ів. З нової чеської літератури: „Magdalena“ napisał S. Machar	306—312, 463—478/
„ „ „Ukraina irredenta“ Ю. Бачинського	470—483

VI. Хроніка.

Некролог М. П. Драгоманова	160
Оповідка Редакції	485—488



29. Не годить ся мити ся в неділю.

Моја мама нибощка розказували все: хто сьї в неділю вмижи, то волос іде аж на десьату хату. То борони Боже в неділю вмити сьї! (Стара Галаньїнїха).

Моја сестра раз як хотїла вмити сьа в неділю, то мама так кописткоју била — кае: Ти ни мала-сь часу в вечер вмити сьа? (госп. Соколовський)

(В Берліні пов. бродського записав О. Роздольський)

30. Не годить ся пекти хлїб у свято.

Бо то люде говорили в Мілягині на відпусті, що то одну жінку ухопили — най ся прич каже! — от ті, що би їїх не вгадувати. То було свято, не зна' чи руське чи польське. Доста, що взяла сьї жінка печї хлїб. Запалила в печи рано, а всі пішли на службу божу. Замісила повне корито того хлїба, тай 'но почала саджати до пєца, а ту виївдят комином два паничі красно убрані тай кажут до неї:

— Ходи з нами!

Вона не хотїла, але ті як єї хопнули, то й на нинішний день.

(В Звинигороді бобрецького пов від селянина Гриця Гулки в р. 1894 записав Порубальський)

Е. Оповіданя про історичні особи і події.

8. Про Довбуша.

1. Добов а ніхто ни міг забити. Алв онь к...а его ся визьвідала, чим би его забити. Він її повів: Мене нічим ни забє ся, тьїлько пшеницев, що ся служба па ньї правит. І кажи вони єму: А ще чим? -- Треба ще шість куль осьвятити і тьм пушку набити і аж тим мене ся забє. То она своему гавдї Шчифанові повїла і він пішов до циркви і попросив священника за пшеницю. Дав му. Взяв собі з дому тоті кульї, осьвятив, набив пушку і его стратив.

Була на тронї царївна і Добовш прийшов з тимї хлопцями і вziali єїї. Як жи Довбоша забив Шчифан, то ті хлопці пішли до Стрия на ринок і їїх там восько царьово позабивало.

(В с. Хітарі стрийського пов. від Івана Хомінця записав В. Гнатюк.)

2. Він її сподобав, уна була бідна, али він її сподобав. То він її поставив на-сам-перед хату сьльїчну вимурував і столи її сьльїчні поробив, сталеві замки до дверїї, усьоїї так.. Як він до неї ходив на вечирницї, то він її носив мед-вино, всьо, шчо вна забягла.. її душа, і грощі, шо вна потрибувала на житьа. Але вона так з ним заїшла